

tvunget til at bruge unødigt energi på at afhjælpe.

Når vi ser på Danmarks konkurrenceevne på det informationsteknologiske område, bliver vi også nødt til at se på arbejdsstyrken og dens kvalifikationer.

Vi opfatter os selv som et videnstungt samfund, men tal fra OECD viser, at den danske folkeskole ligger i bund med hensyn til antallet af undervisningstimer.

Befolkningens uddannelsesniveau er heller ikke imponerende. Mere end 40 pct. af den danske befolkning har kun en folkeskoleuddannelse at gøre godt med på arbejdsmarkedet, mens vi i Tyskland ser, at tallet er nede på under 20 pct. Det betyder også, at der kun er lidt over 10 pct., der er beskæftiget inden for højteknologisk fremstilling.

OECD har målt de enkelte landes investeringer i informationsteknologi, og her ser det ud til, at de danske virksomheder følger pænt med i omfanget af investeringer i forskning og udvikling, men vi bruger alligevel kun halvt så meget som i Sverige, og det må jo sætte nogle tanker i gang. Sådan nogle tal er også med til at fremkalde en vis bekymring, i hvert tilfælde hos Det Konservative Folkeparti.

Skal vi styrke vores konkurrenceevne, er det vigtigt, at vi stimulerer virksomhederne til at satse mere videnstungt. Stærkt erhvervsrettet forskning i danske virksomheder er en forudsætning for, at Danmark vil kunne klare sig i de kommende års stadig skarpere internationale konkurrence.

Det Konservative Folkeparti ønsker at give virksomhederne et større incitament til at forske. Det skal ske ved, at vi giver virksomhederne et fradrag på 125 pct. for udgifter til erhvervsforskning. Fradraget vil først og fremmest kunne udnyttes af Danmarks store virksomheder, de industrielle lokomotiver, som i forvejen har etableret forskningsafdelinger, men det er klart, at det vil have afsmittende effekt hos mindre og mellemstore virksomheder, fordi de store virksomheder typisk efterspørger leverancer fra små og mellemstore virksomheder og dermed overfører information og viden.

Vi ved, at regeringen ikke er enig i, at der skal indføres et sådant 125 pct.-fradrag, og derfor mangler vi nogle visioner på området om, hvad vi gør i den private sektor, for regeringen har masser af anvisninger på, hvordan vi styrker den offentlige sektor. OECD's tal afslører i allerhøjeste grad, at der er behov for flere forskende

virksomheder. Det Konservative Folkeparti er derfor parat til at afsætte 700 mio. kr. til at finansiere et sådant fradrag, så Danmark kan få et løft og virksomhederne kan blive gjort mere videnstunge.

En anden væsentlig forudsætning for dansk erhvervslivs konkurrenceevne er, at folkeskolen oprustes på IT-området. Regeringen har gjort sig til talsmand for, at folkeskolen skal indtage en central rolle i udbredelsen af IT. Desværre har regeringen ikke fulgt sin målsætning til dørs. Det nuværende niveau rundt omkring på skolerne er slet ikke tilfredsstillende, hverken fagligt eller hvad angår antallet af maskiner, og regeringen har ikke gjort nær nok for at speede udviklingen op og stimulere kommunerne til at tænke nyt i deres bestræbelser på at nå målsætningerne.

Tværtimod har regeringen meldt ud, at den ikke kan garantere, at dens IT-strategi på uddannelsesområdet vil kunne føres ud i livet. Men det kan den selvfølgelig, hvis viljen er der, og der er ingen undskyldning for ikke at tage fat på udfordringen.

Det kan ikke nytte noget, at vi i avis efter avis kan læse artikler om borgmestre, der udtaler, at de ikke kan leve op til aftalen med regeringen, og at IT-investeringerne må vente til fordel for ventelister til børnehaver, byggeri af ældreboliger og andre ting. Aftalen er jo intet værd, når ingen tilsyneladende har vilje til at opfylde den.

I Det Konservative Folkeparti har vi indset, at der skal ske noget på området, og vi må i Folketinget finde de nødvendige midler, når de ikke kan gøre det ude i kommunerne. Vi har lavet en handlingsplan, der har en målsætning om, at der i folkeskolen i løbet af en 5-årig periode skal være 5-10 elever pr. pc i 1.-3. klasse og 1 pc pr. elev i 4.-10. klasse.

Alene i 1997 er vi villige til at investere 584 mio. kr. for at realisere Det Konservative Folkepartis informationspolitiske handlingsplan. Samlet set skal der investeres for ca. 4,9 mia. kr. i computerarbejdspladser indtil år 2000. Det er mange penge, men vi må se i øjnene, at pengene skal komme fra Folketinget, hvis der skal ske noget på området, for jeg har ikke længere tiltro til, at kommunerne kan løse opgaven.

Regeringen må jo læse de samme aviser, som jeg gør, og konstatere, at kommunerne ikke følger planen om at investere i ny teknologi. Så hvad har regeringen tænkt sig at foretage sig i den forbindelse?